

ἐπανειληγμένων τομῶν, μετὰ δὲ τὸ πέρας ἐσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ ἱατροῦ καὶ τὸν πύχαριστήσεν.

Εὐτυχῶς ἐξῆλθεν κατὰ τὴν ἐγχείρησιν ἐπὶ τέλους καὶ αἷμα ἀπηλλαγμένον πύου.

Αὔριον θὰ γείνη ἐγχείρησις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

Οὐχ ἦτον οἱ ἱατροὶ φοβοῦνται ἤδη τὰς συνεπείας τῆς ἐγχειρήσεως, ἂν καὶ ἡ γνώμη τοῦ Μπιλρότ ἦτο ῥητὴ, ὅτι ἄλλο μέτον δυνατῆς θεραπείας δὲν ὑπάρχει.

Ὁ ἀσθενὴς εἶναι σχεδὸν ἀπύρετος· ἡ δὲ ὀρεξίς του πολὺ ζωηρά.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Κατὰ τὴν θεατρικὴν ἐσπερίδα.

Ἐνῶ ὁ Αὐγερινὸς ἐμέθυε τὸ ἀκροατήριον μὲ τοὺς βαρβιτισμούς του ἐπὶ τῆς τροῦμπας ναύτας ἐν ταῖς παρασκευαίαις φουρκισθεὶς πλέον ἀπὸ τὸν Αὐγερινόν.

— Δεσὲ μ' ἀφίνουε λέει ἐμεεσένα νὰ χορρόρῶσω τοὺς τσάμικο με εσεφτὰ μαχέροια, νὰ τοὺς κάνω καὶ καμμιααὶ εἰκοσαριακὰ τούμπες, ποὺ νὰ τὰ χαάσουνε.

(Ιστορικός.)

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Μικρὸν πυρετὸν δύναται ν' ἀναφλέξη ἐν δάσος καὶ μία

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ οἱ κυβερνισμοὶ σου ἐξετάραζάν με.

Ἐχύνλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάχωντας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ ταιλαιπωρίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐπέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐνερτήσῃ σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. »

Καὶ ἡ συνδιάλεξις τοῦ Σανούτου μὲ τὸν Μαῦρον ἐξηκολούθει.

— Ἐχεις ἔτοιμα, ὅλα, ὅσα σοὶ εἶπα· ἡρώτησεν ὁ Σανούτος.

— Ἐτοιμα.

— Ἐφυγαν ὅλοι ἀπὸ τὰ πλοῖα;

— Ἐφυγαν.

— Κανεὶς δὲν εἶναι μέσα;

— Κανεὶς.

— Ἡτοίμασα; τὰς ἐμπρηστικὰς ὕλας!

— Τὰς ἡτοίμασα.

— Εἶναι πολλαί;

— Εἶναι ἄρκεται διὰ νὰ καύσωσιν αὐτὸ τὸ μοναστήριον, καὶ ἄλλα δέκα.

σταγὼν μελάνης νὰ συγκλονήσῃ τὸν κόσμον. Ἀρκεῖ τὸ πυρετὸν νὰ πέσῃ ἐπὶ ξηροῦ χόρτου καὶ ἡ σταγὼν τῆς μελάνης νὰ μεταβληθῇ εἰς μεγαλυφυῆ ἰδέαν.

Ἡ μωρία εἶναι κολλητικὴ.

Ἡ εὐφυΐα μεταδίδεται μόνον δι' ἐνδαμαλισμοῦ.

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει τοὺς τυφλοὺς, σπανίως ταξιδεύει μόνη. Συνήθως προπορεύεται αὐτῶν ὡς πρόδρομός τις ἡ Ἐλπίς καὶ τὴν ἀκολουθεῖ ὡς θυγάτηρ ἡ Ἀπογοήτευσις. Ἡ πρώτη ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ παρέρχεται, ἡ δευτέρα εἰσέρχεται καὶ κάθηται.

Ἡ ὁμιλία τῶν γυναικῶν ἐκθηλύνει. Ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκτραχύνει.

Πᾶς τις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τρίτου φίλου, καὶ παρακαλῶ τὸν θεόν ἢ τὸν διάβολον νὰ μᾶς ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχιον τὸ δῶρον τυτο.

Μαρτενγκῶ.

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ

Ἐκτάκτου δεξιότητος, νέος, πρόθυμος, μὲ τὰ καλλίτερα συστατικὰ τῶν καλλιτέρων ἀθηναϊκῶν οἰκῶν, ζητεῖ θέσιν ἢ ἐνταῦθα ἢ ἐν τινὶ ἐπαρχίᾳ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ διευθύνσις ἐν τῷ γραφείῳ μας.

(Γ'. — α.)

— Εἰξεύρεις ἂν εἰς τὴν ναυαρχίδα μου ἔμεινε μέσα πολὺτίμὸν τι;

— Εἰξεύρω ὅτι ὅλα τὰ ἔχομεν πρὸ καιροῦ μεταφέρει ἐξω εἰς τὸ στρατηγεῖόν σας.

— Ὅλα ἀνεξαιρέτως;

— Ἐμεινε μόνον ἐν ἀρμάρι κλεισμένον, τὸ ὅποιον δὲν ἤξεύρω τί περιέχει, καὶ τὸ κλειδί θὰ τὸ ἔχῃ μία τῶν δύο γυναικῶν.

— Ἀ, τῆς Φουρτούνας ἀθύρματα! Μὴν ἀνητυχῇς δι' αὐτά.

— Δὲν ἀνησυχῶ διὰ τίποτε.

— Λοιπὸν ἄκουσε. Εἰξεύρεις τί θὰ κάμῃς;

— Λέγετε.

— Θὰ πάρῃς τοὺς πέντε ἀνθρώπους σου, θὰ ἐπιβιάσῃς εἰς μίαν φελούκαν αὐτοὺς, καὶ τὰς ἐμπρηστικὰς ὕλας, καὶ θὰ βάλετε φωτιάν εἰς τὰ πλοῖά μου.

— Τώρα;

— Τώρα ἀμέσως· εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα.

— Πολὺ καλὰ, εἶναι τίποτε ἄλλο;

— Ὁχι. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι δὲν σοὶ ἔκαμαν καμμίαν ἐντύπωσιν αὐτὰ ὅπου σὲ εἶπα.

— Ποῖαν ἐντύπωσιν ἤθελες νὰ κάμῃς;

— Φαίνεται ὡς νὰ τὰ ἤξευρες.

(Ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.